

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 16 вересня 1982 року № 111 (3151). Ціна 2 коп.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

Віктор ЯЩЕНКО —

молодий комбайнер бурякозбирального агрегата КС-6 з колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району. За тиждень викопав корені на 67 гектарах.

Рядки з біографії:

Кандидат у члени КПРС. Третій рік працює в механізованій ланці по вирощуванню цукрових буряків, очолюваний Дмитром Гнатовичем Грищенком.

Разом із помічником Олександром Прядком Віктор зобов'язався викопати буряки на 150 гектарах.

Дистанцію з перешкодами

СТВОРЮЮТЬ ГОРОДИНИ НА ШЛЯХУ ДО СПОЖИВАЧА В ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОМУ РАЙОНІ

Збирання овочів в області нині в розпалі. Добірні огірки, помідори, капуста, морква, цибуля й інші городні культури вирощані на левадах і поливних землях. Та не у всіх господарствах, на заготівельних базах по-справжньому дбають про те, аби вчасно зібрати овочі, надійно зберегти їх для столу трудящих — і на сьогоднішній день, і на завтрашній.

Газета «Молодий комунар» вирішила взяти під контроль збирання і заготівлю овочів. З цієї метою оголошуємо ударний місячник, який триватиме до 10 жовтня. Газета широко розповідатиме про участь комсомольців і молоді в заготівлі овочів, про досвід, проблеми, недоліки.

Запрошуємо всіх читачів, комсомольських прожектористів взяти активну участь у висвітленні ходу місячника.

Сьогодні перша наша публікація — про досвід і проблеми овочевого господарства в Олександрійському районі.

«Непорядок»

Це вже згодом завскладом Микола Іванович Тримбач розказуватиме про свої віди, скажкитиметься, потім поведе мову розважливо, довірливо, шукаючи у нас розуміння і співчуття. Це згодом. А спочатку він неруває:

— Що, мені й поєбидати не можна! Вам би тільки переріжати, а станьте на моє місце, то побачу, якої спиватимете...

На Користівську овочеву базу Олександрійської райспоживспілки ми потрапили якраз в обідню перерву. Одна за одною на подвір'я бази підкочували вантажні машини, наповнені капустою, помідорами. Літній водій сидів перед конторкою на лазині, попихував цигаркою і на запитання чого ж не розвантажуються, спокійно мовив:

— Хай пообідає начальство.

— Та ж городина псується від сонця!

— І я так казав перші рази, а тепер зник. Мені вже набридло гиркати на них. Ото привіз і поки не дадуть команди, сам і слова не скажу, все одно ніхто не послухає. Вчора так дві години простояв. Одне слово — непорядок.

В конторі обідали, а автомашини, завантажені овочами, чекали.

Ми оглянули господарство бази. На пункті для переробки овочів побачили заклашені огірки, звалену в куточку капусту, від якої вже неприємно пахувало, складені горою ящики з помідорами.

— Помідори вчора привезли з колгоспу, а вчоти переспіли, куди їх тепер дівати? — бідкається завскладом М. І. Тримбач. Магазини не приймають, бо такі братиме? Перетремо на сматну заправу, для борщу згодиться — так, аби не пропали зовсім. І оце з дня в день отаке.

Обминали складені на купу свіженькі, ще пахучі діжки.

— Хіба вони придатні для чогось? — риторично запитував нас Тримбач. — Обру-

чі позлітали, розсохлись діжки, огірок у щілину не влізе, але й розсіл не втримається. Нам їх Цибулівський лісотарний комбінат постачає. Негодяща продукція. А свого бондаря нема. Та на якій овочевій базі вони є? Мабуть, і навчальних закладів немає таких, які б готували бондарів. А це ж вимога часу. Ну, та якось уже самі стуляємо, не відправивши же їх назад...

Так, із кадрами на Користівській базі сутужно. Завскладом (до речі, не завідує базою, а завскладом — скоротили недавно штат) назвав нам цілу низку посад вакантних.

Не витримувє ніякої критики і овочесховище. Зводилося воно довго, й це не пішло на користь: під стелею зяють дірки, мало сонця в них не заглядає. У сховищі душно — понад 20 градусів вище нуля ополудні. Уже пора закладати сюди городину, фрукти, але завскладом не наважується.

— За кілька днів усе пропаде. Торік 20 вересня заклали 76 тонн яблук і 200 тонн картоплі. Картопля може довше протриматись, а яблука... Їх у магазинах чекають на Жовтневій сьяті, новорічні, а ми змушені були вже серед жовтня терміново виносити й відправляти...

Все правильно — сховище не придатне для зберігання фруктів, овочів, картоплі. Бракує холодильних установок, нагнітаючої вентиляції. Але про все це треба дбати завчасно, не в період заготівель овочів. Завскладом називав цифри, пояснював, що база вже виконала за планом, чого ні, скільки овочів зіпсувалося торік і скільки цього року, хоча сезон заготівлі овочів ще далеко не закінчився. Але по-справжньому на базі не організовано заготівель городини. І претензії господарства справедливі. Чому вирішене повинно псуватися на базі?

...На подвір'я бази все підходили ГАЗи і ЗІЛі, вщерть наповнені свіжою, щойно з левад, пахучою городиною.

Ненадійні партнери

Цього року в Олександрії з'явилося близько десятка невеличких, розмальованих у яблука й кавуни ларьчків. До одного з них, що по вулиці Леніна, ми й навідалися. На полицях — кілька зморщених столових буряків і сухих, з почорніли-

ташій раз привезли п'ять тонн, зіпсувалося із них лише 30 кілограмів. Коли ж доставляють із бази — більше половини привезеного відправляємо назад. Але щоб не сидіти без діла, то мусимо хоч такі помідори просити, яких, до речі, теж не так легко взяти. Заввчалою товариш Шпак тільки обіцяє.

Без діла доводиться сидіти тиждень. У той день Валентина Бурма продала овочів на... 25 копійок.

— Соромно людям в очі дивитися. Один запитає, похитає скрушно головою та й піде собі, а більшість же дорікає — для чого, мовляв, тільки ці ларьки поставили.

В овочевий магазин № 1 городина з бази надходить неякісна. Навігнілі помідори за добу беруться цвіліти, морква побита на шматочки. Неакратно збирають овочі в колгоспах, не сортують їх на базі. Отож тернистий довгий шлях про-

збирають овочі і щоранку поспішають у поле школярі й пенсіонери, шефи. Робітники промислових підприємств Олександрії не лише помічники, що приїжджають на день-другий збирати огірки, помідори, іншу городину. Вони — повноправні господарі колгоспного лану.

— Нинішнього року більшу частину городини, закріпленої за нашою бригадою, — розповідає бригадир городньої бригади О. Д. Метка, — вирощують робітники автопідприємства 10062, заводу підйомно-транспортного обладнання та виробничого об'єднання «Олександріявугільля».

Ще з весни, як тільки з'явилися сходи городніх культур, обидва поля звично зупинялися (і стояли аж до присмерку) автобуси. А городяни тим часом чаклували на своїх плантаціях. Вирощування помідорів, огірків, капусти, баклажанів

— Отаким і має бути зв'язок промислових підприємств з колгоспами. Міцним, надійним, діловим.

До речі, вигоди від такого тісного співробітництва мають обидві сторони.

Більше трьохсот чоловік працювало того дня на овочевому полі. Вибірало помідори, цибулю, копали столові буряки. Вже виконували свою норму (по п'ятнадцять ящиків помідорів на кожного) старшокласники Олександрійської середньої школи № 1, чергову автомашину до овочевого магазину відправили шахтарі. Робота кипіла.

Колгосп «Ленінський шлях» уже закінчує продаж овочів державі.

Як непрохані гості

Торік наприкінці літа на зборах комсомольського активу виробничого об'єднання «Олександріявугільля» народилася ідея — допомагати колгоспам у серпні—жовтні збирати овочі і фрукти. Ініціативу підтримали всі комсомольці і молодь. Торік зробили кілька виїздів.

І в серпні цього року молоді шахтарі побували в колгоспі імені Свердлова, у вересні — в колгоспі «Україна». А за десять днів до того у першому господарстві побував секретар комітету комсомолу об'єднання Леонід Єфремов.

— Будете рвати яблука, — сказав голова колгоспу.

Але за кілька днів рішення керівників господарства змінювалися не раз. Коли ж 15 шахтарів прибули в село, питання про фронт робіт обговорювалося до одинадцятої години дня. Наломали тоді хлопці повну машину кукурудзяних початків і відправили її на Користівську овочеву базу. Але кукурудзу там не прийняли. Простояла вона ще день у колгоспі, зіпсувалася. Залишалося одне — віддати її на корм худобі.

Виходить так, що безплатною допомогою гірників колгоспам самі ж керівники нехтують. Невдачно запросили олександрійців на збирання фруктів у колгосп «Україна». А перед самим вихідним дзвонять — не приїжджайте, бо навідалися до нас студенти і школярі, то піде вас поселити (шахтарі, як правило, працюють протягом двох вихідних днів).

— Працювати щоразу ми збираємося із повним навантаженням, — робить висновки Л. Єфремов. — Та складається враження, що нас запрошують бити байдики. Кому вигідна така практика?

Н. ЧЕРНЕНКО,
В. БОНДАР,
спецкори «Молодого комунара».

Щоранку учні Кіровоградського училища обслуговують привіз до колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району. Майбутні перукарі, в'язальниці, закрійниці, годинничарі, взуттєвики допомагають трудівникам господарства збирати помідори, огірки, кабачки, солодкий перець, моркву та інші дарини щедрої землі.

Майбутні побутовини Світлана Бурлака, Тамара Пересунько, Світлана Чумак, Дар'я Фляк та Лариса Тримбач по дві норми виконують за день, і за це вдячні їм у господарстві.

На знімках: йде збирання помідорів; Лариса Тримбач укладає овочі в ящики.

Текст і фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

ходить городина з колгоспу до споживача. І щоб вона потрапляла до столу трудящих високоякісною, потрібен справжній господар.

Шефи? Господарі!

— Про досвід питає? — перший секретар райкому ЛКСМУ Надія Уварова на мить замислилася. — Є у нас спеціалізоване господарство, котре щоранку одержує високі врожаї городніх культур. Це — колгосп «Ленінський шлях».

У Войнівці зараз напружений не менша, ніж, скажімо, в жнива. Зрозуміло: трудівники господарства

вони почали, так би мовити, з «нульового циклу». Самі сапали і пололи грядки, вносили добрива, боролися зі шкідниками. А коли овочі дозріли, робітники дружно почали їх збирати.

— Щедро виродила городина, — розповідає Ольга Денисівна. — З кожного гектара ми зібрали по 220 центнерів огірків, по 350 — ранньої капусти. Це значно більше планового завдання.

Проте виростити високий урожай — лише полівина діла, бо найбільш трудомістка робота — збирання. У трудівників колгоспу «Ленінський шлях» і з цим проблем немає — городяни самі, без зайвих нагадувань вишли в поле. Самі вони й вивозять та реалізують продукцію.

З ПРИЦІЛОМ НА МАЙБУТНЄ

225 молодих робітників нашого об'єднання будуть навчатися в дев'яти суспільно-політичних і економічних школах мережі комсомольського політнавчання. У кожного з них свої проблеми і труднощі, свої інтереси і запити. Як зробити, щоб на політзаняттях кожен слухач міг знайти відповіді на свої запитання, міг дискутувати, міркувати? Насамперед, молоді слухачі потребують мудрого, доброзичливого наставника.

Отож комітет комсомолу починає комплектацію політшкіл з підбору і розстановки пропагандистських кадрів. Треба сказати, тут нам пощастило. Усі комсомольські пропагандисти — люди досвідчені, хороші організатори, вмілі наставники. З дев'яти керівників політшкіл п'ятеро — члени і кандидати в члени КПРС, усі мають вищу освіту. Пропагандистський склад кожного — не менше трьох років.

Як бачите, склад пропагандистів у нас стабільний. Але ж удосконалення і розвиток системи комсомольської політосвіти вимагають від комітетів комсомолу підготовки резерву пропагандистських кадрів. Введення такої посади, як

заступник пропагандиста — один із шляхів вирішення цього питання, і ми широко використовуємо його. Кожен пропагандист має свого заступника з числа слухачів. Присутність на заняттях, участь у їх підготовці й проведенні допомагають йому оволодіти основами пропагандистської майстерності. І якщо в ході навчального року керівник школи через якісь обставини не може провести заняття, то його обов'язки виконує заступник.

У нинішньому році більшість заступників пропагандистів залишилися незмінними.

Пропагандисти, їх заступники брали активну участь у комплектації шкіл. Складаючи списки слухачів, вони проводили бесіду з кожним майбутнім слухачем, щоб виявити його інтереси, нахили і запропонувати йому на політзаняттях вивчати той теоретичний курс, який найбільше його цікавить.

Наш колектив поповнився 60 новачками, які вперше сядуть за парти політшкіл. З ними особливо старанно доводилося попрацювати, адже від того, з яким настроєм, з якими думками прийдуть вони на перше заняття, залежить і їхнє ставлен-

ня до політичної освіти комсомольців, їхні успіхи в цій справі. Молоді слухачі виявляють теоретичний курс «Біографія В. І. Леніна». Аллі Іванівні Полюхович, комуніст, комсомольському пропагандистові, не вперше читати цей курс. Впевнена: і сьогоднішні новачки вона зуміє зацікавити, допоможе їм, як і попереднім своїм слухачам, стати активними у громадському житті.

З усією серйозністю підійшли до розподілу теоретичних курсів. Торік майже в усіх школах вивчалася програма однорічних курсів. Лише слухачі розкритого цеху, керівником у яких комуніст Раїса Миколаївна Боженко, вивчали дворічний курс «Основи марксистсько-ленінської філософії» і тепер закінчуватимуть його.

Враховуючи побажання слухачів, їх інтерес до правових знань, ми збільшили кількість шкіл, у яких вивчатимуться «Основи правових знань».

В обох економічних школах слухачі вивчатимуть новий курс «Продовольча програма СРСР». Викладати його ми доручили Л. І. Дехтяр і Т. В. Івановій, людям з інженерною освітою. Про-

ПЕРЕДМОВА ДО ПОЛІТЗАНЯТЬ

пагандисти вже ознайомилися з навчальною програмою курсу, виходячи з неї, склали особисті творчі плани. Результативності занять у цих школах в новому навчальному році ми надаватимемо особливу увагу.

Готуючись до нового навчального року, наші активісти оформили куточки комсомольського політнавчання, в якому вміщено методичні рекомендації пропагандистам і слухачам, зразки конспектів, особистих творчих планів, розповідь про досвід кращих пропагандистів і шкіл міста. В кабінеті політосвіти постійно поновлена наочна агітація, з'явилися нові технічні засоби.

Нині члени комітету комсомолу, методичної ради, пропагандисти працюють над організацією політнавчання молодих швейників за індивідуальними планами. Справа ця для нас нова, проблем виникає багато, але спільними зусиллями ми вирішимо їх.

В. ВРАЗОВСЬКА,
заступник секретаря
комітету комсомолу виробничого швейного об'єднання.
м. Кіровоград.

БЕРЕЖЛИВІСТЬ У МАЛОМУ — ЕКОНОМІЯ У ВЕЛИКОМУ

ЯК СПРАВИ, ЕДІСОНІ?

За перше півріччя нинішнього року курсанти та викладачі Кіровоградського льотно-штурманського училища заощадили понад 15 тисяч кіловат-годин електроенергії і 83 тонн пального. Як вдалося добитися успіху? На це та інші питання відповідає секретар комітету комсомолу навчального закладу Сергій Негрієнко:

— Наша навчальна база — то сила-силенна приладів, апаратів, пристроїв, які постійно модернізують, вдосконалюють. Вся ця новітня техніка, звичайно, працює на електроенергії, витрати якої вимірювалися донедавна багатозначними цифрами. Найбільше енерговитрат «накручував» тренажерний центр. От і задумалися його працівники: як їх зменшити? Училищні раціоналізатори і винахідники, комсомольці і комуністи тренажерного центру спочатку оглянули прилади, які найбільше забирають електроенергії. Довго думали, прикидали, сперечалися, вирішували. І, нарешті, перші іспити нововведень. В принципі це виявилось не так уже й складно, як здавалось. Комсомольці Олександр Драч, Сергій Затворницький, Олександр Малашин на чолі зі своїм комсомольським ватажком Володимиром Кравченком, наставники молодих О. В. Соколов, М. І. Корнєєв, А. І. Долгоруков прийшли до такого висновку: а що, коли скоротити час вклю-

чення і підготовки приладів до роботи? Кілька нехитромудрих раціоналізаторських винаходів, і є непогані результати.

Звичайно, курсанти у цьому ділі не залишилися осторонь. Часто біля інструкторів В. Куліша, А. Сердюка, С. Тодорова можна побачити і їхніх винаходів Василя Сидорюка, Олексія Дєйнегу, Віктора Мельничука, які не тільки відмінно навчаються, а й пробують свої сили у винахідництві.

Нині в комсомольських групах нашого закладу проходять зені і абори. Курсанти ведуть серйозну ділову розмову не тільки про навчання, громадсько-політичну роботу, дисципліну. Ще тут йде мова і про таке: який внесок кожного співчанина у рух за економію і бережливість. У нас є можливість зробити ще більше, ніж маємо досі, проте конкретних яскравих прикладів, як це проходить в інших навчальних закладах, маємо небагато. Було б добре, якби і секретарі комсомольських організацій технікумів, вузів поділилися набутим досвідом. І ми з задоволенням у них поговорили б.

Від редакції: Ми сподіваємося, що прохання Сергія Негрієнка не залишиться без уваги. А комсомольські ватажки середніх і вищих навчальних закладів області розкриють свої маленькі секрети економії і бережливості. Чекаємо ваших листів.

ПРО ДРУЖБУ НЕЗЛАМНУ

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

У дні, коли радянський народ готується до 60-річчя ювілею Союзу РСР, особливо зріс інтерес читачів до літератури, в якій йдеться про дружбу народів, про її виток і силу. До обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара надійшло багато книг письменників союзних республік, збірників цікавих розповідей про історію створення СРСР. Ці книги призначені для читачів різного віку. Школярі з будь-яким літературним смаком можуть знайти у нас книгу до душі.

Активістів комсомольського і піонерського життя зацікавить збірка «Незламний Союз Республік Радянських» (К., Політвидав України, 1981 р.). У ньому образно розповідається про історію створення Союзу РСР, керівну роль Комуністичної партії В. І. Леніна. Шкільні політінформатори і лектори можуть почерпнути з книги красномовні цифри і факти про досягнення СРСР у галузі економіки, соціальних перебудов і культури за 60 років. Збірка містить багатий матеріал, який можна використати під час випуску спеціальних ювілейних номерів стінних і радіогазет.

Тим, хто любить поезію, ми радимо прочитати дві збірки віршів. «Голоса друзей» — так називається нова книга вибраних поетичних перекладів радянського поета Миколи Глазкова (М., «Дет. лит», 1982) з мов народів СРСР: киргизької, бурятської, чуваської, осетинської. У збірці широко представлені якутська і нірменська поезія Баали Хабірїса, Серафима Єлизєєва, Аноста Грани, Бабкена Карапетяна. Цих поетів М. Глазков знав особисто, довгі роки їх зв'язувала щира дружба. А тому її вірші прокинули любов'ю до природи Якутії і почуватися друзями до вірменського і інших народів.

Тепло, з любов'ю пише

про рідну серцю Калмицію Боса Сангаджієва в новій книзі віршів «День народження» (М., «Дет. лит», 1982). До збірки ввійшли вірші про тих, хто в роки війни «Родину свою захищав, як матір рідну», про тих, хто дарує людям радість праці і творчого натхнення, про велику силу дружби народів.

Багатьом юним читачам відоме ім'я молдавського письменника Георгіу. В новій книзі «Большая медведица» (М., «Дет. лит», 1981) автор торкається питань вибору життєвого шляху старшокласниками, чистоти стосунків між людьми. Герої книги — наші сучасники. Але їхня пам'ять звертається до тих, хто в суворі роки війни відав своє життя за щастя сьогодення.

Дружба наших народів гартувалася у горнилі Великої Вітчизняної. «...Роздавало воно дороги, зупин, поля, роздавало серця важке колесо війни», — пише в новій книзі «Калитися арба навстречу дню» (М., «Дет. лит», 1981) осетинський письменник Ахсар Кодзаті. Це гірка розповідь про життя підлітків, що дитинство опалила війна, чії брати і батьки пілі-о-пілі з представниками інших народів захищали Вітчизну від ворога. З книги читачі довідаються і про післявоєнне життя осетинських дітей.

А чуваський письменник Георгій Краснов у книзі «Операция «Сломанная трубка» (М., «Дет. лит», 1982) розповідає про сьогодення школярів Чувашії. До книги ввійшли дві повісті про піонерів-слідопитів, котрі йдуть місяцями бойової слави, розшукують тих, хто пропав безвісти, встановлюють імена безіменних героїв.

А. ВАСЬКОВСЬКА,
головний бібліограф
обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

МИНУЛО ДЕСЯТЬ ДНІВ ВІДОДІ, ЯК СТУДЕНТИ ТА УЧНІ ОБЛАСТІ ВИРУШИЛИ НА ДОПОМОГУ КОЛГОСПНИКАМ У ЗБИРАННІ ПІЗНІХ КУЛЬТУР. ПОВІДОМЛЕННЯ, ЯКІ НАДОДАТЬ ДО РЕДАКЦІЇ, СВИДЧАТЬ ПРО ТЕ, ЩО ЗАГОНІВЦІ ПРАЦЮЮТЬ НА СОВІСТЬ. ПРОТЕ ДЕЯКІ ОБСТАВИНИ ЗАВАЖАЮТЬ ЇХНІЙ НОРМАЛЬНІЙ РОБОТІ. ПРОПОНУЄМО ЧИТАЧАМ КІЛЬКА ОПЕРАТИВНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ З МІСЦЬ:

«МАЛИЙ» ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР

ПЕРШІ РЕЗУЛЬТАТИ

Знам'янський район. 600 тисяч умовних банок консервів зобов'язалися виробити учні Знам'янського технічного училища № 2, що працюють на місцевому консервному заводі. Бійцям загону, який нараховує 50 чоловік, доручили виконувати кілька операцій: готувати сировину до консервування, укладати її та спеції у банки, пакувати готову продукцію тощо.

Відмінно працюють виконавці ТУ № 2 не тільки на консервному заводі, а й у багатьох господарствах Знам'янського району. Приміром, у колгоспі «Заповіт Леніна» за один

робочий день хлопці і дівчата вибирають картоплю з 4-гектарної ділянки. До кінця осіннього семестру у колгоспну комору надійде понад 60 центнерів бульб.

В основному там, де трудяться учні училища, готувалися до їх приїзду. Але у колгоспі «Октябрь» для 60 помічників не знайшлося справжнього діла. Голова правління господарства О. О. Коєтун напавив учнів на спорудження Мошоринської школи. На невеликій будові не завжди є робота всім загонівцям. От і нудьгуєть вони знічев'я.

Олександрівський район. 29 дівчат із Олександрівського педучилища збирають помідори у колгоспі «Іскра». Трудяться добре. Однак часто настрий у них мінорний. Чому? Причина у незадовільних житлово-побутових умовах. Не набагато кращі справи і з харчуванням. Харчоблок не відповідає елементарним вимогам санітарії. Тут відсутня холодна камера, грубо порушуються норми зберігання продуктів.

Тривожні сигнали надійшли до редакції із Гайворонського, Новгородківського, Компаніївського та інших районів.

ХТО Ж ДОПОМОЖЕ УЧАСНИКАМ «МАЛОГО» ТРУДОВОГО? ЩО З ЦЬОГО ПРИВОДУ СКАЖУТЬ КЕРІВНИКИ ГОСПОДАРСТВ, КОМІТЕТИ КОМСОМОЛУ?

Оля ЧИЧУН влітку, коли її мама пішла у відпустку, доглядала групу корів у колгоспі імені Горького Долішнього району. Нині вона знову за шкільною партою, але дорогу на ферму не забуває.

Фото В. ГРИБА.

ДО 40-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ ПІДПІЛЬНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «МОЛОДА ГВАРДІЯ»

КЛИЧУТЬ НЕСКОРЕНІ СЕРЦЯ

У вестибюлі нашого магазину красується великий стенд «Нескорені серця». На ньому розміщені фотопортрети молодоговардійців. А поруч — фотомонтаж, що нагадує нам про дні, коли ми були в Краснодарі. Дивлюся на мужні, вольові обличчя цих дорогих нам людей і згадую крилаті слова Ю. Фучика: «Герої пролетаріату дуже прості і звичайні. Їхній героїзм полягає тільки в тому, що вони роблять усе, що треба

робити у вирішальний момент». Це ніби про них, героїв «Молодої гвардії». Виїжджаючи на Всесоюзний зліт представників комсомольсько-молодіжних колективів, що носять імена молодоговардійців, я ще і ще раз перечитувала яскраві сторінки моєї улюбленої книги про патріотів Краснодару. Вони ніби живі перед нами — прості, красиві, нескорені. Для нас їх подає — символ вірності Вітчизні. Мільйони радянських юна-

ків і дівчат, вибираючи для себе стежку в життя, хочуть бути схожими на молодоговардійців.

Так і всі члени нашого трудового колективу. Де-в'ять років тому комсомольці «Оксани» занесли в списки своїх бригад Олега Кошового і Любов Шевцову. Їх портрети ми розмістили поруч з портретами кращих продавців магазину, а гроші, зароблені за Кошового і Шевцову, перераховували до Фонду миру. Відтоді наш внесок

уже досяг 25 тисяч карбованців. Тільки за нинішній рік перевели 2100 карбованців.

З такою ж ініціативою виступили і молоді продавці колективу магазину «Салон побутової техніки», почесним членом якого є Сергій Тюленін. На ім'я зароблено і передано до Фонду миру 11 тисяч карбованців.

Те, що імена молодоговардійців стоять поруч з нашими, спонукає нас жити так, як і краснотинці.

Р. ДІДЕНКО,
продавець магазину «Оксана».

...Де колись лютували шаблі

«Лютували шаблі, і коні бігали без вершників, і Половці не пізнавали один одного, а з неба падали сонце, а гелганія бійців нагадувало ярмарок...»
(З роману Ю. І. Яновського «Вершники»).

На виїзді з Нечаївки зустрілися біля степової криниці. Гості з Києва пили холодну воду кришталевої чистоти. Було тихо й сонячно. З пагорба відкривалася широка панорама села. Леда прив'язані ранішою осінню сади, що огорнули його і річку Сугоклію, додавали картині світлого щему. І сум від прощання з краєм Яновського був таким же природним і неминучим, як ці дерева, це село, це небо. Як дорога, що веде у привільний степ.

І раптом усе, що було до приїзду в Нечаївку, здавалося далеким минулим. Між ним і миттю нинішнього пролягло ціле велике життя. І було то життя Юрія Івановича Яновського. Ми всі — і письменники, і колгоспники, і журналісти, і партійні працівники — пройшли його разом від початку до кін-

ця, ми пережили його далі себе того сонячного вересневого дня.

Грав духовий оркестр. Хвилювалося людське море. А на сільській асфальтованій дорозі гарцювали гарячі коні. Ніби зішли зі сторінок його книг вершники революції. Ніби примчали поклонитися його святій пам'яті.

У селі під Компаніївкою, серед рівного степу, де колись лютували шаблі, тепер грали музики. «Ідуть!» — прокотилося над людською юрбою. Сільською вулицею простували письменники. Олександр Гончар, Володимир Кай-вель, Євген Гуцало, Володимир Бровченко, Володимир Яворівський... Старші, чий головні вкрали сиві роки, і зовсім молоді, чорночубі або русі, які.

Олександр Терентійович цілує хліб, що йому підносять нечаївські дівчата в українському вбранні і вінках зі степових квітів. Трохи згодом, на урочистому засіданні в сільському Будинку культури, він скаже слова про хліб, про любов до нього й до землі, яка дає нам цей хліб, про лі-

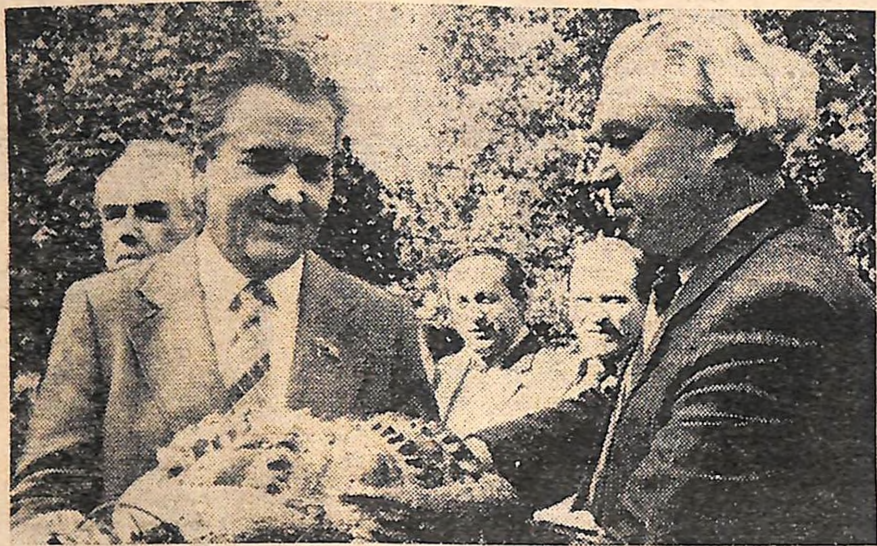
тературу й мистецтво, що потрібні нашому народові, як хліб... А зараз Олександр Гончар разом з усіма приймає рапорт вершників революції. Аж грають під ними баскі коні. Над прихилим майданом лише цокіт копит, звучать слова мужні й ширі. Зграйка дівчат випурхує з поміж людей, щоб подарувати майстрам слова від іме-

ні жителів села Нечаївки і району букети квітів.

Знову грають музики. До пам'ятника Юрієві Яновському лягають пишні осінні квіти. Серед тих, хто складає шану талановитому письменнику, і люди, котра ходила давно колись разом з ним до школи — Устина Миколаївна Морозова.

Всенародна любов до

письменника... Коли його твори читають і перечитують, коли героїв цих творів знають і шанують або зневажають, як живих людей, — чи не є це початком отієї любові? Коли механізатор Нечаївського колгоспу «Дружба» Петро Гудзь на урочистому засіданні в Будинку культури дякував майстрам слова за їх невпинний труд, за

На знімку: Олександр ГОНЧАР приймає від нечаївців хліб-сіль.

духовний, так би мовити, хліб, то чи не це саме він має на увазі? Герої Юрія Яновського живуть серед нас, вони вчать нас відданості революції, умінню любити й ненавидіти. І думається, саме тому спільною і для доповіді першого секретаря Компаніївського райкому партії М. К. Пашолока, і для виступів академіка О. Т. Гончара, голови місцевого колгоспу О. Ф. Козія, механізатора П. Т. Гудзя та інших стала думка про неперехідну цінність і немирущість творів Ю. І. Яновського.

В залі під час урочистого засідання ми випадково познайомилися зі шкільним бібліотекарем Анфісою Дмитрівною Малій. Вона розповіла про сім'ю житимиря, яка напередодні прийжджала до Нечаївки, щоб вклонитися пам'яті письменника.

Гості з Києва скористалися нагодою, щоб передати в дар музеєві Юрія Яновського в Нечаївці матеріали, писані власною рукою Юрія Івановича. Серед них — автобіографія, начерки кількох розділів роману «Майстер корабля», листи тощо.

Вже після засідання письменник Сергій Палчинда вручив господарці

(Закінчення на 4-й стор.)

Новий комплекс

ПРАГА. Будівництво найбільшого в ЧССР комплексу профтехучилищ почалося в празькому районі Височани неподалік від корпусів машинобудівного об'єднання «ЧКД». У другій половині 80-х років тут виникне ціле місто, де житимуть і вчитимуться близько 4 тис. майбутніх майстрів — представників десяти робітничих професій. Вони поповнять колектив «ЧКД» — одного з провідних об'єднань галузі. Комплекс складатиметься з трьох багатопверхових будинків-інтернатів, а також ідальні, спортзалу, поліклініки і кількох корпусів.

З ТЕЛЕ-ТАЙПНОЮ СТРИЧКИ ТАРС

Вчиться кожен третій

ГАВАНА. Більше трьох мільйонів кубинців, тобто кожен третій житель республіки, вчиться. Як відзначається в офіційних статистичних даних, тільки в сільській місцевості першого вересня відчинили двері 415 шкіл-інтернатів, 200 тис. студентів прийняли аудиторії 40 вузів країни. Крім того, у вечірніх школах республіки в нинішньому навчальному році вчитимуться без відриву від виробництва 420 тис. робітників і службовців.

Стануть спеціалістами

БЕРЛІН. Більш як 75 тисяч молодих людей вперше приступили до занять у системі вищої і середньої спеціальної освіти НДР. Тепер підготовкою спеціалістів у галузі промисловості, транспорту, зв'язку, медицини і сільського господарства в республіці займаються більш як 50 університетів, інститутів і вищих шкіл, а також майже 250 середніх спеціальних навчальних закладів.

Свято труда

ХАНОЙ. В яскраве трудове свято вилилося проведення в Хангінгінському вузькоколійному басейні конкурсу на звання кращого по професії серед молодих екскаваторників і водіїв автомашин.

Переможці конкурсу нагороджено пам'ятними знаками і почесними грамотами ЦК Спілки Комуністичної молоді Хо Ши Міна. Колективу шахти Деонан вручено перехідний червоний прапор за високі досягнення в підготовці молодого покоління робітничого класу країни.

СВІДЧИТЬ ПРЕСА

Червона ягідка, та на смак гірка...

Про «джоб-шеарінг» — цей «чудо-засіб» проти високого рівня безробіття на Заході, імпортованого зі США, розповідає західноберлінська газета «Взгляд». Ось деякі витяги з цієї публікації.

На етикетці — назва засобу, який перш за все має допомогти при лікуванні такої недуги, як жіноче безробіття. Це «джоб-шеарінг», або «джоб-сплітінг» (у перекладі з англійської — «розділена на частини робота»).

...Дві чи більше працівниць займають, ділять одне штатне робоче місце. І одночасно зобов'язуються гарантувати норму виробітку і все те, що слід виконувати працівниці з повним робочим днем. Якщо хтось із них у відпустці чи відсутній через хворобу, то їхні товаришкі по «джоб-шеарінгу» повинні виробити норму відсутніх. У протилежному випадку договір вважається розірваним, а працівниці увільнені.

На перший погляд ця модель зайнятості справляє враження ефективного засобу для здійснення жіночих надій... Тим часом уже перші контакти з нею насторожують: заокреанські ліки на практиці виявляються надто гіркими для вживання.

Так, виключене стримування на випадок безробіття для тих, хто працює неповний робочий тиждень, допомога по тимчасовій безробітності

виплачується лише частково. Скорочується час відпустки і, природно, розмір майбутньої пенсії. В результаті зберігається дискримінація жінок в оплаті, хоча вона і маскується роздробленням їхнього сумарного заробітку на частини.

Жіноча праця залишається такою ж малокаліфікованою, як і раніше. Так само незначні шанси на просування жінок по службі. Зростає їхня економічна залежність. А кількість безробітних жінок зменшується лише за статистичними даними. У дійсності подібна модель не створює нових робочих місць.

Після цього зрозумілий висновок, якого дійшла недавно жіноча рада профспілки хімічної промисловості ФРН: «Нова модель зайнятості завдає її учасницям-жінкам самих лише збитків, даючи всі переваги роботодавцям». Підприємці виграють на тому, що витрачають на багато менше коштів на оплату соціальних зобов'язань працівниць із неповним робочим днем. Над жінками нависає постійна загроза звільнення. А це спонукає їх до ще більшої старанності і зміцнення дисципліни. Підприємці посилюють експлуатацію. Внаслідок цього зростає обсяг випуску продукції. В цьому причина ентузіазму, з яким зустріли ідею «джоб-шеарінгу» можновладці.

[АПН].

ВИСТАВКИ, КОНКУРСИ, ЯРМАРКИ

ВІД РОБОТІВ ДО ІГРАШОК

Шість тисяч експонатів приблизно із 50 країн світу беруть участь в осінньому Лейпцигському ярмарку 1982 року. Опитується прибуття майже 300 тисяч покупців — оптовиків, експертів і відвідувачів майже із сотні держав.

Лейпцигський ярмарок має більш як 800-річну історію, але сьогоднішній його масштаб воістину грандіозний. Він — один із найбільших центрів світової торгівлі, де представлені товари, що відображають найсучасніші досягнення науки і техніки.

У центрі уваги нинішнього ярмарку — мікроелектроніка. Мікропроцесори, мікроелектронні запам'ятовувачі і обчислювальні пристрої спроможні швидко і точно виконувати всі попередні технічні засоби, керувати виробничими процесами. Вони сприяють економічному використанню енергії, сировини і матеріалів, підвищують продуктивність праці.

У різних розділах експозиції показані варіанти ви-

користання мікроелектроніки в металургії і машинобудуванні, автомобілебудуванні і техніці зв'язку, зварювальній, вентиляційній, холодильній і медичній техніці. Свої досягнення тут представляють, окрім промислових комбінацій НДР, експоненти з інших країн — членів РЕВ, а також велика кількість фірм із країн Західної Європи і Америки.

«Палітра» Лейпцига містить різноманітні барвами і відтінками. У прямому і переносному розумінні. У виставці «Нобутова хімія, лаки і фарби, косметика» беруть участь експоненти з 18 країн і Західного Берліна. Наприклад, радянські зовнішньоторговельні організації «Медекспорт» і «Союзхімекспорт» демонструють широкий асортимент товарів, у тому числі сировину для виробництва штучного волокна, хімічні реактиви, барвники, різноманітну косметику для жінок, чоловіків і... автомобілів.

Особливе місце на осінньому Лейпцигському ярмарку цього року відведено засобам захисту рослин і боротьби зі шкідливими, добривам, а також приладам для керування біологічними процесами. Підприємства хімічної промисловості майже з 20 країн приїжджали сюди як покупці, так і продавці, яка вже себе добре зарекомендувала. Вона сприяє підвищенню ефективності рослинництва і тваринництва.

Не забути організаторами ярмарку і майюки. Яких тільки іграшок тут не побачиш: ляльки, автомобілі, завізані з повним набором вагонів, локомотивів і полустанків, кораблі, трактори, мініатюрні меблі і посуд, музичні інструменти...

Ярмарок шумить, усміхається, торгує. Тут є справді все. І на будь-який смак.

О. ПОЛОЦЬКИЙ,
власник АПН.
Лейпциг—Берлін.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Не виправдав надій

Заплативши Александру Хейгу 20 тисяч доларів за його виступ на чорному з'їзді своєї організації у Сан-Франциско, члени Американської юридичної асоціації розраховували, що за такі скажені гроші колишній державний секретар повідомить їм інтригуючі подробиці його розходжень з президентом, які послужили причиною відставки Хейга. Однак, як пише журнал «Ньюсуїк», Хейг не промовив жодного слова на тему, яка всіх цікавила. Не пробалакавши й півгодини, він зійшов з трибуни.

Єдиний спосіб

Одній 54-річній жінці японського міста Кавасакі, яка втратила пальця на руці, було виплачено страхову премію. Як виявилося, травмувати себе її змусив лихвар, якому вона заборгувала значну суму. Він і отримав дві третини її страхової премії. У цьому місті 20 процентів жителів змушені існувати на грошову допомогу по безробіттю, повідомляє кореспондент англійської газети «Гардіан». Тому не дивно, що приклад пенсійної жінки був підхоплений. З допомогою аналогічних травм з міської страхової каси вилано 300 мільйонів ієн (864 тисячі карбованців). 13 чоловік, котрі заподіяли собі такі травми,

ми, затримані. За даними поліції, у місті є ще більше 60 чоловік з дев'ятьма пальцями.

Бравий моряк

Вудворд

Адмірал Джон Вудворд, що командував британською ескадрою під час агресивної війни Англії проти Аргентини за Фолклендські (Мальвінські) острови, згадував себе у досить неприємній ситуації: у спокійну погоду він умудрився впасти з яхти. Наступного дня англійська «Дейлі експрес» опублікувала фотознімок, на якому дружина Вудворда допомагає йому вийти з води.

За матеріалами журналу «Новое время».

...Де колись лютували шаблі

(Закінчення.)

Поч. на 3-й стор.).

музею Ніні Загріпчук оригінальні спогади сестри Яновського Олени Іванівни, записані в останній роки її життя. Підється там про велику дружбу Юрія Яновського і Сергія Корвєгіної — людей, одні з яких прокладав людям шлях до висот художнього слова, а другий — до висот космічних.

Ми вже їдемо до Кіровограда. Все далі й далі акуратні господарські будівлі, затишні оселі, вишні садки Нечайки. Вже ледве видна з-за пагорба двоповерхова красуня школи імені Ю. І. Яновського... І нараз мені пригадалися слова, сказані того дня Героєм Соціалістичної Праці Олесем Гончарем: «Хай виростають нові вершники, несучи в собі великий талант народу!» Хай виростають! Для щастя, радості, мирного натхненного труда.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

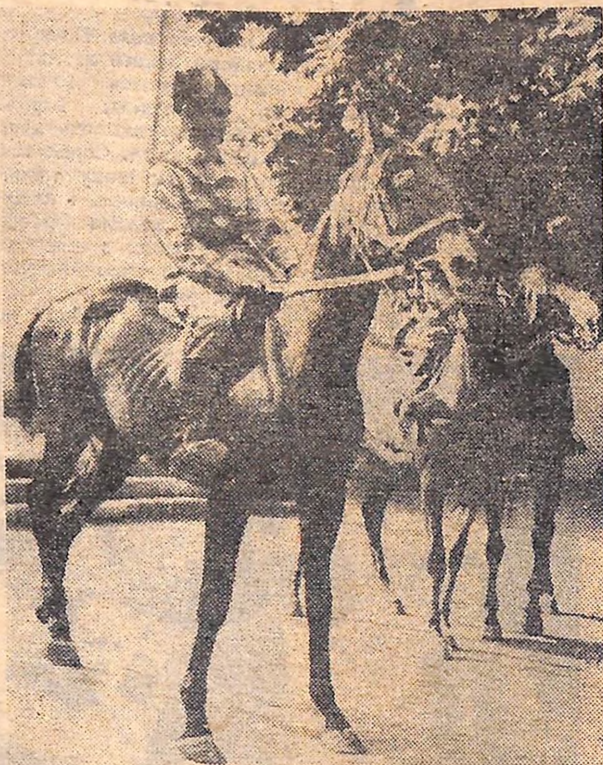
У святі взяли участь секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, завідувач відділом пропаганди і агітації обласного комітету партії І. П. Озерієнко, заступник голови обласного комітету Є. М. Чабаненко.

Наступного дня в приміщенні обласної філармонії відбулися урочисті збори представників громадськості міста, присвячені 80-річчю з дня народження Ю. І. Яновського. В Кіровоградському педінституті пройшла науково-теоретична конференція з нагоди ювілею письменника-земляка.

У проведенні обох заходів взяли участь гості з Києва.

На знімках: вершники на вулицях села; там, де народився Юрій Яновський.

Фото В. ГРИБА.

Урожайний рік Марини Корвєгіної

Ще однією нагородою поповнився комплект спортивних трофеїв юного майстра спорту СРСР Марини Корвєгіної. Світловодська плавчиха стала володарем срібної медалі, виступаючи в складі радянської збірної в естафеті 4x100 метрів комбінованого плавання. Своєю «стометрівку» Марина додала стилем «дельфін». І хоча наші дівчата в цьому виді зайняли друге місце, поступившись японкам Німецької Демократичної Республіки, в загальнокомандній першості збірна Радянського Союзу стала переможцем юнацького чемпіонату Європи, який закінчився в Інсбруку (Австрія). Тут у басейні зимового спортивного комплексу змагалися юнацькі команди 24 країн Європи.

Наша землячка ніли навчається у Київському спортивному інституті. Вихованці Світловодської ДЮСШ з нетерпінням чекають повернення своєї землячки в рідне місто, де вже стало традицією проводити зустрічі з відомими спортсменами. А Марині Корвєгіній є про що розповісти. Цього року вона успішно виступала на III Всесоюзних молодіжних іграх у Києві, а потім брала участь у чемпіонаті Радянського Союзу серед плавців 1966—1967 років народження. Там вона не мала собі рівних на дистанції 100 метрів стилем «батерфляй».

І. КАРАНТ,
наш громадський ко-
респондент.
М. Світловодська.

ФУТБОЛ

«Торпедо»-«Зірка»-2:1

Перемага господарів стадіону в першому таймі сумнівів не викликала. Іхні задухи втілювалися новітніми завданнями: хороши тактико-технічний підготунок. Контратаки торпедівців раз у раз проривали захист гостей. І це дало свої наслідки. М'яч двічі побував у воротах Валерія Музичука. На що кіровоградці зуміли відповісти лише одним голом. Ного автором був Ірменав Вобиліак.

Другий тайм проходив у обопільних атаках, але змінивши результат суперникам не вдалося. «Зірка» втратила ще два очки. Маючи їх у своєму активі тридцять три, вона знаходиться на чотирнадцятому місці в таблиці першості української зони. А очолює її павлоградський «Колос». У нього — п'ятдесят шість очок.

Інші матчі закінчилися

так: «Десна» (Чернігів) — «Закарпаття» (Ужгород) — 0:0, «Фрунзенець» (Суми) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — 3:1, «Авангард» (Ровно) — «Крибіас» (Кривий Ріг) — 1:0, «Манк» (Харків) — «Новатор» (Жданів) — 1:0, «Стахановець» (Стаханов) — «Шахтар» (Горішніє) — 1:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Буковина» (Чернівці) — 0:0, «Кристал» (Херсон) — «Подільськ» (Хмельницький) — 0:0, «Атлантика» (Севастополь) — «Металург» (Дніпропетровськ) — 2:2, «Океан» (Керч) — «Колос» (Пантоград) — 1:0, «Ніва» (Вінниця) — «Дніпро» (Черкаси) — 3:2, «Спартак» (Одеса) — «Колос» (Полтава) — 1:2.

Наступний, тридцять п'ятий тур — сьогодні. «Зірка» у Ровно грає з місцевим «Авангардом».

В. ШАБАЛІН.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

ПОЗВОНІ

Пісня М. Дунаєвського з кінофільму «Карнавал»

Позвони мені, позвони,
Позвони мені, ради бєга,
Через время протяни
Голос тихий и глубокий.

Звезды тают над Москвой.
Может, я забыла гордость.
Как хочу я слышать голос,
Как хочу я слышать голос,
Долгожданный голос твой.

Без тебя проходят дни.
Что со мною, — я не знаю.
Умоляю, — позвони,
Позвони, — я заплачу.

Позвони издалека.
Пусть над этой
звездной бездной
Вдруг раздается
гром небесный,
Вдруг раздается
гром небесный
Телефонного звонка.

Если я в твоей судьбе
Ничего уже не значу,
Я забуду о тебе.
Я смогу, я не заплачу.

Эту боль перестерпи,
Я дышать не перестану.
Все равно счастливой стану,
Все равно счастливой стану,
Даже если без тебя.

ДЕЩО ПРО КОЛЕКЦІЇ

ЦІКАВО

Наприкінці минулого року, невдало зігравши у відбірних матчах чемпіонату світу з футболу, болгар втратили всі шанси на поїздку в Іспанію, але не втратили почуття гумору. Невдовзі у них вийшла у світ серія поштових марок, присвячених чемпіонату світу з футболу в Іспанії. На них не тільки відображено велику спортивну подію, а й нага-

дується про помилки, допущені болгарськими футболістами. Мовляв, на помилках учаться.

До речі, ця серія марок стала найпопулярнішою у філателістів Болгарії.

У Габрово — місті, де кожних два роки проводиться Міжнародний фестиваль гумору і сатири, — Стефан Александров, бухгалтер за професією, ко-

лекціонує... сміх. Він зібрав понад 19 тисяч анекдотів і 1500 карикатур, систематизував їх, склавши каталог по темах і країнах. Колекціонер упорядкував «Антологію болгарської карикатури останніх 120 років».

Нещодавно в Софії проходила унікальна виставка — «Образ жінки в мистецтві». Експонати на ній представляли лише жінки-колекціонери.

З'ясувалося, що така виставка в Європі проводилась уперше.

Із сорока особистих колекцій для експозиції було відібрано монети з образами жінки-володарки, жінки-матері. Увагу відвідувачів привернули монети з рельєфами богинь Перері, Діани, Венери, Весті, із зображеннями царів Теодори та Ірини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Триває передплата на газети і журнали на 1983 рік
ЮНИЙ ДРУЖЕ!
НЕ ЗАБУДЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ СВОЮ ОБЛАСНУ МОЛОДІЖНУ ГАЗЕТУ
Молодий комунар

Чернівецький медичний інститут

оголошує прийом слухачів на підготовче відділення на 1982—1983 навчальний рік.

Форма навчання — денна.

Прийом документів — з 1 жовтня по 10 листопада 1982 року.

Зарахування — з 25 по 30 листопада.

Початок навчання — 1 грудня.

По довідки звертатися на адресу: 274001, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 3, підготуваче відділення, тел. 2-52-55.

Ректорат.

Зам. 621.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 02306.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: номінального життя — 2-46-57, листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індикс 81103.

Обсяг 0,5 друку. арт.

Зам. № 449.

Тираж 51300.